

заелъ хълма съ своитѣ хетери, повикалъ при себе си агрианитѣ и стрѣлцитѣ, които били около двѣ хиляди души; на хипасиститѣ пъкъ заповѣдалъ да минатъ рѣката, като ги послѣдватъ и македонскитѣ отреди; но щомъ я прѣминатъ, да се наредатъ на лѣво въ боевъ редъ, та фалангата на тия, които сж минали, да бие въ очи веднага съ своята гжстота; той самъ билъ на постъ и наблюдавалъ отъ хълма движението на неприятелитѣ. А тѣ, като забѣлѣзали, че войската прѣминава рѣката, отправили се къмъ планинитѣ, за да нападнатъ тия, които щѣли да отстѣпятъ послѣдни заедно съ Александра. Но когато вече се доближили, той се спусналъ насрѣща имъ съ тия, които били при него, и фалангата, като че ли щѣла да ги нападне прѣзъ рѣката, надала викъ, та неприятелитѣ, като помислили, че цѣлата македонска войска се втурва противъ тѣхъ, отстѣпили и побѣгнали. И въ това врѣме Александъръ изпратилъ къмъ рѣката тичешкомъ агрианитѣ и стрѣлцитѣ. И пръвъ самъ я миналъ по-рано отъ другитѣ, а като забѣлѣзалъ, че неприятелитѣ се втурватъ противъ тия, които останали послѣдни задъ рѣката, поставилъ на брѣга машинитѣ и заповѣдалъ да хвърлятъ съ тѣхъ, колкото могатъ по-надалечъ, стрѣли, каквито могли да се хвърлятъ отъ машини, а стрѣлцитѣ, като навлѣзатъ и тѣ въ рѣката, да стрѣлятъ отъ срѣдата ѝ. Тогава войската на Главкиасъ не се осмѣлила да навлѣзе въ засегнатото отъ стрѣлитѣ мѣсто, а македонцитѣ въ това врѣме прѣминали безъ всѣка опасностъ рѣката, та никой отъ тѣхъ не загиналъ въ отстѣпленieto.

Три дена слѣдъ това Александъръ се научилъ, че войскитѣ на Клита и Главкиасъ нехайно станували, та нѣмали стражи на постове, които да бдятъ за тѣхъ, и не били се обградили съ окопи, тѣй като дѣйствително си мислили, че Александъръ отъ страхъ се билъ оттеглилъ, па и боевиятъ имъ редъ билъ проснатъ на длъжъ — нѣщо, което не било въ тѣхна полза. Затова той незабѣлѣзано, като настѣпила нощта, миналъ рѣката, като водѣлъ заедно съ себе си хипасиститѣ, агрианитѣ и стрѣлцитѣ, а тѣй сжщо и отредитѣ на Пердика и Кена. Билъ заповѣдалъ при това да го послѣдва и останалата войска. А щомъ видѣлъ, че дошло врѣме за нападение, не дочакалъ всички да се събератъ ведно, ами отправилъ противъ неприятелитѣ стрѣлцитѣ и агрианитѣ. И тѣ ги нападнали неочаквано и съ своята фаланга се нахвърляли върху това крило, което било по-слабо,